

Poděkování

Tiráž

Open Mic POTRVÁ připravuje a uvádí Jan Řepka.
Kavárna Potrvá, Srbská 2, www.potrva.cz
Foto: archiv Open Micu.
Kontakt: jan@openmic.eu
www.openmic.eu

NÁSLEDUJÍCÍ PROGRAM

6. 1. 2016 | 19:00 | Open Mic POTRVÁ #90 | Kavárna POTRVÁ
HOSTÉ: Michal Bystrov, Vladimír Merta, Jan Řepka, Nikki Scholten (NE),
Krystyna Skalická, The Travelling Twisted Trio (USA/CZ) ad.

Doprovodný bulletin Open Micu POTRVÁ. K dostání zdarma na místě nebo na www.openmic.eu.

OPEN MIC POTRVÁ #89

Kdo hraje, přijde. Kdo hledá, najde.

2. 12. 2015

Dnešní program

(změna dost možná)

19:00	Duo Šimko/Šimek	julek.cz
19:15	Sklad by Walda	bandzone.cz/skladbywalda
19:30	OPENMIC I	
19:35	Duo Gorodky	
19:50	pauza	
20:10	Will Eiffel	bandzone.cz/willeifell
20:25	Erdela Teriérová	bandzone.cz/erdelaterierova
20:40	OPENMIC II	
20:45	Anton Ripatti	ripatti.bandcamp.com
21:00	pauza	
21:20	HOST / Jan Burian	janburian.cz
22:00	konec	

Řekli a napsali

Katka Koščová (SK)

host Open Micu POTRVÁ #76

„Pre mňa je Open Mic POTRVÁ niečo jedinečné a vzácné, pretože pokiaľ viem na slovenskej hudobnej scéne neexistuje nič podobné, čo je škoda. Preto som bola absolútne nadšená z pozvania a vôbec možnosti si zahrať pred publikom, ku ktorému by som sa asi len ťažko dostala inou cestou. Open Mic je ako malilinký festival jedného večera, kde si poslucháč môže nájsť kopec skvelej muziky a naopak muzika svojho poslucháča. Okrem toho tam vládne nesmierne príjemná klubová atmosféra, v ktorej sa hrá a počúva preto, lebo to teší.“

Ivan Hlas

host Open Micu POTRVÁ #36

„Všiml jsem si, že je tu otevřený nejenom mikrofon, ale i srdce a duše.“

Jiří Tichota

host Open Micu POTRVÁ #50

„Open Mic už dávno má svoji podobu, nespornou úroveň a proto jistě i budoucnost. Večer na mne udělal velký dojem a bouřlivé potlesky ukazovaly, že jsem nebyl výjimkou. Ostatně při tak kvalitním a vlastně i početném domácím autorsko-interpretačním zázemí je každá otevřená scéna cennou příležitostí pro vlastní prezentaci, ověřování vlastních nápadů i poznávání nápadů druhých.“

více ohlasů čtěte zde: www.openmic.eu/quote.php

Základní informace. Basic info.

PRAHA · Open Mic POTRVÁ

Kavárna POTRVÁ, Srbská 2 // www.potrva.cz

KDY. TIME.

Každé první středa v měsíci od 19:00.

The first Wednesday of every month at 7pm.

KONTAKT. CONTACT.

Jan Řepka // jan@openmic.eu

ODKAZY. LINKS.

www.openmic.eu

www.picasaweb.google.com/openmicpotrva

BRNO · Open Mic NA PRAHU

Café Práh, Ve Vaňkovce 1 // www.cafeprah.cz

KDY. TIME.

Každé první úterý v měsíci od 19:00.

The first Tuesday of every month at 7pm.

KONTAKT. CONTACT.

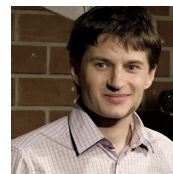
Anna Pinknerová // anna@openmic.eu

ODKAZY. LINKS.

www.openmic.eu

www.picasaweb.google.com/openmicnaprahu

Vedení

Jan Řepka

dramaturgie, průvodní slovo, kontaktní osoba

www.janrepka.cz

Jan Řepka se na české písničkářské scéně pohybuje od konce 90. let. Během osmiletého působení v duu Nestíháme vydal dvě alba, získal mnohá žánrová ocenění a absolvoval více než 500 koncertů u nás i v zahraničí. Od roku 2010 hraje sólo nebo se zpěvačkou Josefínou Žampovou, s níž natočil samostatné album *Čistý byl svět*.

Původní tvorba se točí kolem věčné osy **láska-cesta-svoboda**. Vlastní repertoár prokládá Jan Řepka věrně přeloženými písněmi svých slavnějších předchůdců (Donovan, Dylan, Simon, Young); vedle toho je autorem několika reportáží, recenzí a rozhlasových pořadů.

Zatím nejdelším koncertním turné byla Česko-slovensko-polská hudební cyklotúra 2011. Cesta vedla třemi státy, měřila více než 1.900 km a v jejím průběhu odehrál Jan 26 koncertů. Veškeré vybavení si přitom vezl sám na speciálním prodlouženém kole. Celkem už Řepka podnikl **sedm cykloturné**, poslední v létě 2015 v Polsku.

Mezi dalšími zahraničními cestami vyniká Švýcarsko, kam se Řepka vrací již téměř pravidelně. Kromě osobních přátelství ho tam vede práce na překladech písní nejznámějšího švýcarského písničkáře **Maniho Mattera**. V plánu je celé album, které by mělo dílo tohoto autora poprvé představit českému posluchači.

Album *Čistý byl svět* je k dostání v internetových obchodech CDBaby.com a HudBay.cz. Ohledně účinkování (ať už chcete hrát sami na Open Micu anebo chcete, aby naopak Jan vystoupil u vás) se s ním domluvíte osobně po skončení pořadu nebo mailem: jan@janrepka.cz.

*zázemí: Kavárna Potrvá // zvuk: Pavel Rada // vstup: Tereza Čechová // video: Oxid
foto: Slávka Vytisková, Lenka Živná*

Hledáme pomocníky!

Rádi přivítáme spolehlivé a zaťaté parťáky v týmu.

Ozvěte se na adrese jan@openmic.eu nebo osobně po skončení pořadu.

Jak můžete přispět? **Co Open Mic potřebuje?**

- > **ubytování**, případně **pohoštění** mimopražských účastníků, zvláště hostů
- > **profesionální tisk** za přátelskou cenu nebo výměnou za reklamu
- > **fundraising** (psaní a správa žádostí o dotace, granty apod.)
- > aktualizace **media listu**; psaní tiskových zpráv
- > komunikace s blízkými komunitami; dobře cílená **propagace**

Slovo k historii

Nápad založit v Praze písničkářskou open scénu ala Greenwich Village 1961 vzešel z hlavy mladého autora písní, básní a překladů a publicisty **Michala Bystrova** někdy na podzim 2006. S oživením myšlenky mu pomohl písničkář Jan Řepka, který domluvil první termíny pořadu v Kavárně pod Vesuvem, kde už více než dva roky sám hrával s duem Nestiháme, a který tento cyklus dodnes vede.

První, tehdy ještě Karlínský, Open Mic se zde konal v úterý 6. února 2007 a s pravidelnou měsíční periodicitou vydržel v Kavárně pod Vesuvem do října. Po dvouměsíční přestávce pak přesídlil do klubu Carpe diem nedaleko stanice Flora, kde se pod názvem Vinohradský Open Mic konal do konce roku 2008.

Počínaje lednem 2009 nese pořad název po svém novém působišti, divadelní Kavárně POTRVÁ. Od téže chvíle je každý večer zakončen recitálem vybraného hosta. Pozvání přijali mj. Vladimír Merta, Ivan Hlas, Pepa Nos, Zdeněk Vřešťál & Vit Sázavský, Dáša Voňková, Zdena a Jiří Tichotovi, Mark Geary nebo Justin Lavash.

Během 88 pořadů prošlo Open Micem **více než 500 různých písničkářů** a další se hlásí.

Současný stav. Vize. Výzva.

Konkrétní příklady (Xindl X, Justin Lavash, Krystyna Skalická, Ashia Grzesik, spolupráce s festivaly United Islands, Porta, Střelické strunobraní a Boskovice nebo s iniciativou Auto*mat) dokazují, že se Open Mic stává vyhledávanou písničkářskou líhni i pro zkušenější a populárnější podniky.

Odpovídá tomu i stále stoupající zájem účinkujících. Ten je v současné době tak vysoký, že by se mohl Open Mic konat do měsíce dvakrát. Zatím ale máme staré pravidlo *méně je více*.

Open Mic není koneckonců jedinou, izolovanou a exkluzivní scénou. Jen v Praze by se našla hrst dalších, většinou i častěji pořádaných open scén. Naše motto platí obecně:

Kdo hraje, přijde. Kdo hledá, najde.

Záměr Open Micu se každopádně nemění: bez ohledu na žánrové zařazení, věk a zkušenosti iniciovat **setkání** těch, kteří písně dělají, a těch, kteří písně rádi poslouchají. Setkání neformální, ryze *folkové* v onom mertovském smyslu slova. **Pro písničkáře** by to měla být skvělá **možnost** ozkoušet si nově nebo málo hrané věci mezi svými, **pro posluchače** pak výjimečná **příležitost** slyšet jinde neslyšené a být přítomen neobvyklým hudebním spojení. Role účinkujících a posluchačů se přitom během večera plynule přelévají, protože **poslouchat** je stejně důležité jako **zpívat**.

Znáte-li ve svém okolí méně či více zkušené autory, hudebníky, zpívající básníky a jim podobné *zjevy*, **nenechávejte si Open Mic pro sebe**, dejte jim letáček, bulletin nebo odkaz anebo je příště vezměte s sebou. Je-li mezi vašimi známými novinář, blogger, fanďa, kritik, pořadatel, pracovník rozhlasu či televize, provozovatel klubu nebo dokonce hudební producent, řekněte mu o nás. Open Mic by ho mohl a *měl* také zajímat.

Aktuální program, podrobné informace a archiv najde každý na www.openmic.eu.

Úvodem

Budeme se proto více bát? Možná.

Je to rozumné? Ne.

Život je náhoda, a náhodou můžete o život přijít. Dost často se to stává na silnici, občas při sportu, výjimečně při živelných pohromách. Vždy překvapivě. A nefér.

Zdálo by se – a že se nás o tom mnohá média snaží přesvědčit –, že nám nyní hrozí nebezpečí nové, nebývalé, zákeřnější. Je ale opravdu nové a nebývalé? A jaká je reálná pravděpodobnost, že vás zastřelí na koncertě vašeho oblíbeného písničkáře?

Je to los tak absurdní, že chybějí slova, která by to pojala.

Ztrácíme zkušenosti – kór moje generace – s *evidentním* mezilidským násilím. Nebojujeme s žádnými separatisty, významnější konflikty řeší justice, nepamatujeme válku a můj ročník je první, který byl dokonce zproštěn základní vojenské služby. Když už dnes k nějakému násilí dojde, bývá to většinou v rámci rodinného kruhu.

A nyní se *najednou* a v přímém přenosu vkrádá do našeho zorného pole teror. Teror bez hranic, teror provokativní a nekompromisní. Školní bomba, kterou nikdo nehlásí, zato rovnou odpálí. Paradoxní smrt v přímém přenosu.

Že jsme se *náhodou* narodili v té naší kotlině, neznamená, že na světě nejsou místa, kde naopak jinou než násilnou zkušenost nemají. Divíme se, že mírumilovní lidé z krajin, kde teror vládne, utíkají? Divíme se směru, kterým se vydávají? Divíme se, že je jich tolik? Divíme se, že nám virtuální realita klepe na skutečné dveře?

Z úvodu do filosofie si pamatuju dva základní pojmy: ten první kritické myšlení plodí, ten druhý je kultivuje. Ten první je *údiv*. Druhý *dialog*.

Pamatujme na ně, nebojme se, *divme se* a *neuzavírejme se*.

Nenechme si zbytky rozumu terorizovat monology, monopoly a *monokulturami*.

Život je krátký.

Písni uši!

Jan Řepka

Dnešní host

Jan Burian

Web: www.janburian.cz // Kontakt: jb@janburian.cz

Od debutového alba *Hodina duchů* uplynulo více než čtvrtstoletí, **Jan Burian** však patří i dnes mezi duchy svěží a vůdčí. Natáčí různorodá koncepční alba, nestárne (pravidelně hraje s hudebníky o generaci mladšími) a nehraje zdaleka jen na vlastním písničku (kdo neznáte, mluvíme o cyklu *Osamělí písničkáři*).

Jen otisknout diskografii, neřku-li bibliografii, stálo by celý náš bulletin. Namísto toho vás raději zveme tam, kde můžete Jana Buriana zažít osobně, a to tak, jak to má sám už dlouhá léta nejraději – jestli to nevíte, jeho legendární pořad **Kulturní ozdravovna Jana Buriana** totiž běží dál.

Domovskou scénou je **klub Kaštan**, prosincová epizoda *Ozdravovny* se koná právě zítra, ve čtvrtek **3. prosince**. V úterý **15. prosince** se pak na stejném místě koná tradiční vánoční posezení a pohráni *Osamělých písničkářů*, jimž Jan Burian předsedá a předhudá. Všele doporučujeme.

Jak se Jan Burian bije za více rozumu v éteru, čtete na protější straně →

Příště:

Open Mic POTRVÁ #90

Jak je dobrým zvykem, jubilejní lednový večer bude opět od začátku do konce výběrový.

Vystoupí oba zakladatelé pořadu (Michal **Bystrov**, Jan **Řepka**), jeden z nejmenovaných duchovních otců (Vladimír **Merta**), dva objevy roku 2015 (Michal **Šnajdr**, Nikki **Scholten**), letos konečně debutující **Krystyna Skalická**, a aby to nakonec trochu hrálo a břínkalo, pozvali jsme po dvou letech zúženou sestavu skupiny Twisted Timber, takto nazývanou **The Travelling Twisted Trio**.

Vybraný program je připraven také na únor a březen. Všichni hosté jsou veskrze profesionální hudebníci, veskrze přespolní, inspirativní a na jiných scénách (a to i těch nepřeberných pražských) více než vzácní.

3. února se jako divoká karta představí organizátor mnichovského open micu **Titus Waldenfels**; hlavním hostem pak bude v Praze pobývající, nenápadný, ale rozhodně pozoruhodný písničkář **John de Jong**.

A epizoda březnová (**2. března**) slibuje teprve špičková čísla: **Daniel Ondaro** je sice rodilý Američan, ale už jeho jméno nasvědčuje, že jeho parketou budou rytmy a jazyky latinské; jihoafrická jazzová zpěvačka **Melanie Scholtz** nám pak názorně ukáže, že – máte-li na to – nepotřebujete krom vlastního hlasu víc nic.

Open Mic POTRVÁ #90 se koná **6. ledna 2016** od 19:00 opět zde v Kavárně POTRVÁ.

Otevřený dopis Radě Českého rozhlasu

aneb Přímluva za hudbu

Vážená Rado Českého rozhlasu,

dostal jsem dopis od jednoho z vašich členů a s ním i pozvání k diskusi nad neutěšenou kvalitou hudby ve vysílání veřejnoprávních stanic Radiožurnál a Praha. Rozhodl jsem se reagovat hned a touto cestou, přestože si myslím, že debata měla proběhnout zhruba před dvaceti lety, když se v téhle zemi změnil režim.

Od té doby se totiž v hudebním vysílání těchto dvou stanic podařilo zejména úspěšně rozvinout a pak zakonzervovat systém, který slouží takzvanému hudebnímu průmyslu a systematicky devastuje povědomí posluchačů o tom, co to vlastně hudba je a k čemu slouží.

Především odvěky hudební žánr, kterému se říká píseň, byl na vlnách těchto – zdůrazňuji, že veřejnoprávních – stanic degradován na něco, čím se ve vysílání vyplňuje prostor mezi jednotlivými mluvenými vstupy. Když nikdo nemluví a neznějí džingly či reklamy, poslouží píseň jako předěl, jako vata, a tahle vycpávka je ještě ke všemu vybírána a uváděna anonymně.

Vesměs se totiž jména interpretů, autorů ani dramaturga, který za to, co se nám line do uší, nese odpovědnost, nedozvíme.

Pokud máte zásluhný zájem tento nedůstojný stav změnit, naskýtá se jedna možnost – návrat (ale raději tomu neříkejme návrat – není se kam vracet!) k osobní zodpovědnosti za vybírání hudby v rozhlasu, konec anonymity. Konec teorií a praxe „selektorů“, jakož i demagogických výroků o tom, co lidé takzvaně „chtějí“ poslouchat. Dost schovávání se za pofiderní průzkumy a teze, že rozhlas má vysílat především to, co si jeho posluchači přejí.

Veřejnoprávnost v hudebním vysílání přece nemůže spočívat v jakési přímé demokracii, tedy v tom, aby si zprůměrované skupiny vybíraly, co chtějí vysílat z „předvybraného“ balíku hudby. Běžný posluchač rozhlasu zajisté nemůže být dramaturgem, to by znamenalo popření veškeré odbornosti této profese.

Dramaturg má v případě veřejnoprávního média také pomáhat posluchačům tříbit si vkus – třeba tím, že informuje o nových trendech, připomíná nejlepší díla minulosti a brání braku a hrubé komerci, aby ovládla vysílání. Je-li hudební část rozhlasového programu v rukou amatérů, kteří se navíc zaštiťují tezí, že lidem se má pouštět, co oni „chtějí“, dopadá vysílání tak, jak ho známe dnes, a lepší to nebude.

Kudy z toho ven? Zrušte všechny ty takzvané playlisty a selektory a dejte důvěru vzdělaným a citlivým hudebním dramaturgům. Skončujte s anonymitou ve výběru hudby pro vysílání veřejnoprávního rozhlasu.

Je velmi škodlivé, když model vysílání, který představuje zejména Radiožurnál, vychází ze snahy o co největší „poslechovost“ stanice. To je strategie, kterou se vesměs řídí soukromé stanice (a fakt, že ne úplně všechny, by měl být burcuující).

Od veřejnoprávního rozhlasu žádáme kromě objektivního zpravodajství především kulturnost, která není závislá na diktátu peněz. Nechceme, aby se taková stanice snažila konkurovat bulváru tím, že dodá ještě lacinější zboží.

Prosím, zkuste být odvážní a přehodnotit svůj způsob myšlení a vnímání veřejnoprávní funkce rozhlasu. Ten dosavadní, jak sami vidíte, nikam nevedl.

Jan Burian pro Týdeník Rozhlas v roce 2011. Změnilo se od té doby něco?